

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: V. N., narozený dne X
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Průžkem,
sídlem Petrské náměstí 1186/1, Praha 1. PSČ: 110 00

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – Staré město,
zastoupený advokátkou JUDr. Ing. Světlanou Semrádovou
Zvolánkovou,
sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, PSČ: 120 00,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2023, č. j. MHMP 2299808/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru sociálních věcí, Oddělení rodiny a sociální práce ze dne 1. 11. 2023, č.j. MHMP 2299808/2023 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 140 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Michala Průžka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení Úřadu městské části Praha 3 (dále také „ÚMČ P3“) ze dne 28. 8. 2023, č. j. 2/OSPOD/HL/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím ÚMČ P3 rozhodl podle ustanovení § 55 odst. 5 a 6 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění od 1. 1. 2022 (dále jen „zákon o sociálně-právní ochraně dětí“) tak, že pouze částečně vyhověl žalobcově žádosti o nahlédnutí do spisové dokumentace vedené o nezletilém D. G., nar. X (dále také „nezletilý“), sp. zn. 3Om093/2022, podané dne 21. 3. 2023. V rozsahu části listin spisu ÚMČ P3 žalobcovu žádost odmítl z důvodu rozporu se zájmem dítěte a rozporu s právem dítěte na ochranu soukromí a rodiny a z důvodu nedostatku jeho oprávnění do spisu nahlížet. Žalobce byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 8. 3. 2023, č. j. 28 Nc 27001/202-41 (dále „usnesení OS P3 o ustanovení kolizního opatrovníka“), jmenován kolizním opatrovníkem paní R. G., nar. X, bytem X, matky nezletilého (dále také jen „matka“). Žalovaný už dříve vyjádřil pro ÚMČ P3 závazný právní názor, že Usnesení OS P3 lze považovat za náhradu plné moci k nahlížení do spisové dokumentace nezletilého. Prvostupňový správní orgán upozornil, že je nezbytné rozlišovat mezi kolizním opatrovnictvím a hmotně-právním opatrovnictvím. Kolizní opatrovník je podle ÚMČ P3 procesním zástupcem fyzické osoby toliko pro dané soudní řízení. Matce nezletilého, paní R. G. byl jmenován i hmotněprávní opatrovník, a to pro zastupování při každém právním jednání, při kterém je třeba jejího vlastnoručního podpisu a při jednání s úřady a institucemi (soudní, dědické, správní řízení), vyjma vyřizování důchodu, vyřizování dávek státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi. Takovým právním jednáním je podle ÚMČ P3 i podpis plné moci k nahlédnutí do spisové dokumentace nezletilého. ÚMČ P3 uzavřel odůvodnění prvostupňového rozhodnutí s tím, že kromě vázanosti právním názorem žalovaného má stále i povinnost dodržovat právní předpisy, a že podle ustanovení § 55 odst. 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí je k nahlížení do spisu j oprávněná jiná osoba než rodič či osoba, které náleží rodičovská odpovědnost, toliko na základě udělené plné moci. ÚMČ P3 rovněž podotknul, že jedním z oprávnění kolizního opatrovníka patří i podání návrhu soudu na opatření potřebných informací od orgánu sociálně právní ochrany dětí (dále také „OSPOD“). Z těchto důvodů ÚMČ P3 rozhodl vyloučit z nahlížené části spisu listiny označených ve výroku jeho rozhodnutí číselnou řadou, a to z důvodu rozporu se zájmem dítěte a rozporu s právem dítěte na ochranu soukromí a rodiny.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, kterým se domáhal zrušení jeho výrokové části, kterou jsou vymezeny listiny správního spisu, do kterých žalobce není oprávněn nahlížet. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že odepření nahlížení do části správního spisu není v souladu s právem.
4. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce věcně i procesně soustředěnými do bodů 6–8 odvolání. K oprávnění žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nahlížet do spisu vyšel ze zjištění, že usnesením OS P3 byl žalobce jmenován kolizním opatrovníkem matky nezletilého toliko pro řízení ve věci soudního dohledu nad výchovou dítěte, a proto rovněž dovodil, že žalobce je oprávněn zastupovat matku pouze v řízení o soudním dohledu. Žalovaný rovněž připomenul, že matce nezletilého byl usnesením téhož soudu – OS P3 ustanoven veřejný opatrovník, jehož rozsah práv a povinností je vymezen Listinou o jmenování opatrovníka, vydanou Obvodním soudem pro Prahu 3 dne 23. 6. 2021, č. j. 60 P 39/2021-154.

5. Žalovaný odmítl jako obecné a nekonkrétní námitky žalobce o porušení ustanovení § 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť z těchto námitok nebylo zjištělné, v čem žalobce porušení těchto ustanovení spatřuje.
6. K námitce porušení lhůt k vydání rozhodnutí a vědomému oddalování vydání nového prvostupňového rozhodnutí po zrušení původního rozhodnutí a vyčkávání soudního rozhodnutí, od něhož prvostupňový správní orgán očekával, že bude matka nezletilého zbavena svéprávnosti i v rozsahu rodičovských práv, žalovaný konstatoval, že žalobce není účastníkem ani kolizním opatrovníkem v řízení, ve kterém se mělo konat soudní jednání. Proto podle žalovaného nemůže argumentovat, že by mu bylo ze strany ÚMČ P3 záměrně znemožněno nahlížení do spisové dokumentace nezletilého.
7. Žalovaný k odvolání žalobce rovněž uvedl, že se toto řízení týká pouze jednoho nezletilého dítěte matky, jehož kolizním opatrovníkem byl ustanoven Úřad Městské části Praha 6, uvádění dalších dětí matky ze strany žalobce tedy nebylo namístě.
8. Žalovaný odmítl jako nedůvodné i námitky podjatosti jak orgánu OSPOD ÚMČ P3, tak i jeho úředních osob. Uvedl, že v působnosti správního práva v oblasti sociálně-právní ochrany dětí není možná změna místní příslušnosti, jako je tomu například v trestním řízení. Používají se ustanovení § 131 a § 132 správního řádu a nadřízený správní orgán námitku podjatosti neřeší. K některým dalším bodům se žalovaný nevyjádřil, podle svých slov z důvodu, že není oprávněn se vyjadřovat k domněnkám a názorům žalobce např. ve věci ustanovené šíře veřejného opatrovnictví, jelikož tu vymezuje soud. Pouze k bodu 15 žalovaný uvedl, že matka nezletilého je oprávněna do jeho spisové dokumentace nahlížet vždy, kdy o to požádá, a že je vhodné, aby tohoto byl účastný rovněž její opatrovník, kterým je Městská část Praha 3.

III. Žaloba

9. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobou. V žalobě uvedl, že postup ÚMČ P3 není v souladu s právem. Žalovaný pak vědomě přestupoval správní řád, jelikož opakovaně před vydáním rozhodnutí neumožnil žalobci seznámit se s podklady pro rozhodnutí.
10. Žalobce namítal, že ve věci je dán přímý střet zájmů, jelikož Odbor sociálních věcí ÚMČ P3 je v kolizní roli, když plní roli jak místně příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí („OSPOD“) pro nezletilého, tak i roli veřejného opatrovníka matky. Tento kolizní právní stav byl podle žalobce již dříve směrem k ÚMČ P3 vytknut Obvodním soudem pro Prahu 3.
11. Dále žalobce popisoval postup správních orgánů chronologicky a vyjadřoval se i k řízením a rozhodnutím, které předcházely zde přezkoumávanému prvostupňovému i napadenému rozhodnutí. Vytýkal, že OSPOD ÚMČ P3 reagoval na dopisy a žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

matky nezletilého opakovaně zavádějícím způsobem bez přímého zodpovězení jejích otázek. Spouštědlem napadených správních řízení mělo být udělení plných mocí žalobci a jeho manželce ze strany matky nezletilého, po čemž pracovnice ÚMČ P3 přišly s účelovým výkladem, že matka nezletilého nebyla oprávněna plné moci podepsat bez souhlasu svého opatrovníka – Městské části Praha 3, a proto nejsou tyto plné moci akceptovatelné. Podle žalobce zaměstnankyně naprosto flagrantně překonaly fakt, že plné moci byly uděleny v oblasti, ve kterých matka nezletilého pravomocně omezena nebyla, a neodůvodnily, v čem by podpis plné moci mohl být v rozporu se zájmem nezletilého.

12. Žalobce upozornil, že k přezkumu platnosti udělených plných mocí je příslušný jedině soud, a že vedoucí OSPOD ÚMČ P3 si toto právo přisvojila, odmítala žádosti žalobce o nahlížení do spisové dokumentace, načež tuto vadu potvrzoval i žalovaný, když zamítal odvolání žalobce. Žalobce také uvedl, že Městský soud v Praze konstatoval, že byla matka nezletilého legitimně zastoupena žalobcem na základě jemu udělené plné moci z 22. 9. 2022. Žalobce rovněž označil za objektivně nedůvodné prodlužování lhůt k rozhodnutí o jeho žádostech, vědomě tak bylo podle žalobce činěno za účelem ztížení matce nezletilého argumentaci při soudním jednání o její svéprávnosti.
13. Prvostupňové rozhodnutí pak mělo být opět vydáno, aniž by bylo žalobci umožněno seznámit se s jeho podklady. K argumentaci ÚMČ P3 v rozhodnutí, že matka nezletilého nebyla omezena v rodičovských právech, žalobce upozornil, že ze strany OSPOD ÚMČ P3 nejsou ostatním orgánům státní právy podávány hodnověrné informace ohledně rozsahu jejích rodičovských práv. Matka doprovází nezletilého například k lékaři, kde svým podpisem stvrzuje souhlasy např. s očkováním, a z tohoto konkludentního jednání opatrovníka lze dovodit, že respektuje výkon jejích *rodičovských* práv a nevstupuje do něj. Navíc podle žalobce bylo zdokumentováno, že veřejný opatrovník neplní svoje povinnosti a zůstává mimo jeho zájem fakt, že matka nezletilého jindy a dokonce opakovaně podepisuje bez jeho účasti či stanoviska jiné veřejné listiny, které mohou být k tíži jejích práv. Proto označil jednání opatrovníka (Městské části Praha 3) za nekonzistentní a pro matku nezletilého za nesrozumitelné, přičemž pracovníci ÚMČ P3 postupují diskriminačně, když přičítají nepochopení ze strany matky nezletilého jejímu psychiatrickému onemocnění. Žalobce z toho dovozuje, že ÚMČ P3 soustředí svoje úsilí zabránit matce nezletilého dosáhnout obhajoby práv nezletilého proti „*zvůli ÚMČ P3*“ a jiné její jednání již nesleduje. Žalobce jako příklad obstrukčního chování ÚMČ P3 vůči matce nezletilého citoval odpověď na její vlastní žádost o nahlížení do spisu nezletilého, kde ÚMČ P3 uvedl, že se v té době se spisová dokumentace nezletilého nacházela u žalovaného z důvodu podání odvolání žalobcem, a že jí bude termín pro nahlížení sdělen po vrácení správního spisu, načež měla být o termínu vyrozuměna toliko ústně a měl být stanoven až po uplynutí zákonné lhůty podle § 55 odst. 7 správního řádu.
14. Žalobce navrhl jako důkazy 13 listinných příloh žaloby, mezi něž zařadil kromě správních spisů správních orgánů obou stupňů i protokoly o nahlížení do spisů a své upozornění na porušení zákona zaměstnankyní ÚMČ P3. Žalobce upozornil, že v přílohách nejsou reakce správních orgánů na námitku podjatosti, jelikož ty se neobtěžují je vkládat do správních spisů. Podjatost konkrétních úředních osob má žalobce za zjevnou.
15. Žalobce pro účely svého žalobního výkladu rozdělil „kauzu“ na 3 etapy.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

16. K první etapě namítal, že správní orgány obou stupňů neshromáždily dostatečné podklady pro svá rozhodnutí, neprovedl důkazy a neseznámily žalobce s podklady pro rozhodnutí, a to ve vztahu k žalobcem předloženým plným mocem uděleným matkou k nahlížení do spisu, a tím nerespektovaly, překonávaly vůli matky vyjádřenou v plných mocech.
17. K druhé etapě žalobce namítal, že OSPOD ÚMČ P3 neakceptoval roli žalobce jako kolizního opatrovníka matky, nevyspecifikoval roli žalobce, neposoudil existující důkazy z hlediska materiální pravdy, konkrétně neposoudil, že Listina o ustanovení opatrovníka matce nenahrazuje usnesení o svéprávnosti matky a znovu popíral platnost plných mocí udělených žalobci matkou k nahlížení do spisu, aniž by shromáždil relevantní podklady a aniž by seznámil žalobce s podklady pro rozhodnutí. V rámci této etapy žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu 1. stupně a potvrdil právo žalobce nahlížet do spisu nezletilého.
18. K třetí etapě postupu OSPOD ÚMČ P3, která vedla k vydání napadených rozhodnutí správních orgánů obou stupňů v této věci, žalobce uvedl, že OSPOD ÚMČ P3 umožnil žalobci nahlédnout do spisové dokumentace nezletilého, nicméně namítal, že vzhledem k vyřazení některých listin mu fakticky znemožnil se se spisovou dokumentací seznámit.
19. Žalobce namítl, že OSPOD ÚMČ P3 nijak přezkoumatelně nerozvedl ani neprokázal, v čem při vyřazení listin z nahlížení spatřuje údajný „rozpor se zájmem dítěte“ a „rozpor s právem dítěte na ochranu soukromí a rodiny“, kterým odůvodnil odepření nahlížení žalobcem do určitých listin spisové dokumentace, přestože je mu známo, že žalobce se ve prospěch matky nezletilého angažuje od doby, kdy byl ustanoven přechodným pěstounem pro jejího jiného syna a proto detailně zná její rodinnou situaci a související soudní spisy vedené o jejích dětech.
20. Dále žalobce namítal, že OSPOD ÚMČ P3 neshromáždil relevantní podklady pro rozhodnutí, neposoudil existující důkazy o kontextu role žalobce a jeho ženy k dětem matky a o ustanovení veřejného opatrovníka z hlediska materiální pravdy, vykládá způsobilost matky k podpisům plné moci bez opory posouzení soudem a že rozsah listin zpřístupněných žalobci k nahlížení byl „šikanózní a nedostatečný“.
21. Žalobce vytkl žalovanému, že namísto, aby při přezkumu odvolání žalobce shromáždil a hodnotil podklady, spokojil se jen s listinami poskytnutými OSPOD ÚMČ P3. Způsob vedení spisové dokumentace žalobce rovněž kritizoval a uvedl, že prokazuje celkový přístup OSPOD ÚMČ P3 k právům matky i nezletilého, a že ze způsobu vedení spisu je patrné jeho zpětné doplňování, tedy účelová manipulace s jeho obsahem. Označování listin ve správním spise označil žalobce za zmatečné, když například existují dvě usnesení stejného jednacího čísla, navíc podepsané zmíněnou neoprávněnou zaměstnankyní, paní M. M.
22. Žalobce má za to, že formalistickým výkladem práva ze strany správních orgánů obou stupňů jsou žalobce i matka nezletilého omezováni na svých právech, když je usnesení OS P3 o ustanovení opatrovníka matce interpretováno ze strany správních orgánů tak, že matka nemůže ani při jednání o výlučně rodičovských právech jednat samostatně, tedy že nemůže zmocnit nikoho, aby ji v oblasti rodičovských práv zastupoval. Žalobce uvedl, že plné moci (udělené matkou nezletilého žalobci a manželce žalobce- pozn. soudu) byly Okresnímu soudu pro Prahu 3 předloženy již v říjnu 2022, ale v době

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

podání žaloby o nich nebylo rozhodnuto. Žalobce poukázal na to, že matkou udělená plná moc byla Městským soudem v Praze pod sp. zn. 35 Co 190/2023-87 (usnesení ze dne 31. 8. 2023 o předběžném opatření – pozn. soudu) jako legitimní důvod pro zastoupení matky uznána. Žalobce opětovně upozornil, že ani před vydáním tohoto napadeného rozhodnutí mu nebylo umožněno seznámit se s jeho podklady. Podle žalobce správní orgány obou stupňů jeho argumentaci odmítaly, a to buď zcela nepravdivou argumentací, nebo ničím nepodloženým tvrzením, že „nevidí důvod se danou problematikou zabývat, třeba pro údajnou věcnou nepříslušnost“.

23. Závěrem se žalobce vyjádřil k důsledkům postupu správních orgánů do života nezletilého. Implikoval, že OSPOD ÚMČ P3 porušil směrnici Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19. 9. 2013, č. j. 2013/26780-21, o stanovení rozsahu evidence dětí, a že k nezletilému i k jeho matce přistupuje s „*s presumpcí viny*“, kdy si odůvodňuje nutnost odebrání nezletilého matce z důvodu psychiatrického onemocnění matky. Nevnímá však fakt, že matka nezletilého je dlouhodobě kompenzována medikací, pročez nedochází k projevům její nemoci, vyjma krátkodobých zhoršení při větším stresovém zatížení, které podle žalobce vyvolávají vědomě právě zaměstnankyně OSPOD ÚMČ P3, aby dosáhly odebrání nezletilého z péče matky, k čemuž skutečně došlo dne 12. 7. 2023 a vyústilo pokusem matky o sebevraždu. Žalobce kritizoval i odůvodnění nutnosti odebrání nezletilého z péče matky. V konečném důsledku zde projednávaná rozhodnutí zamezila matce nezletilého seznámit se s obsahem spisu nezletilého. Navíc měl být nezletilý označen za ohrožené dítě ve smyslu § 6 a § 13 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, k čemuž nikdy nedošlo. Vydávání správních rozhodnutí osobami, které k tomu úkonu nebyly nikdy zmocněny, způsobil stav, kdy nezletilý a jeho matka zastoupená žalobcem, jemuž svědčí právo, pozbyli právo seznámit se s obsahem spisu sociálně-právní ochrany dětí.
24. Žalobce proto navrhl, aby soud k jeho žalobě zrušil napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.

IV. Vyjádření žalovaného

25. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba je nepřehledná a meritum věci se věnuje jen ve své malé části. Vyjádřil se pak k těm jednotlivým žalobním bodům, které dle jeho názoru bylo možné identifikovat.
26. K námitce, že zaměstnankyně M. nebyla podle žalobce ustanovenou úřední osobou, žalovaný upozornil, že žalobce toto nenamítal v rámci odvolání. Opakovaně vznášel toliko námitky podjatosti paní M., které byly zamítnuty jako nedůvodné. I tak ale žalovaný označil tuto námitku za lichou, když je paní M. vedoucí příslušného správního orgánu a je oprávněna a povinna podepisovat rozhodnutí vydaná v řízeních tohoto úseku.
27. K plné moci udělené matkou nezletilého žalobci žalovaný konstatoval, že byla vydána bez vědomí a souhlasu hmotněprávního opatrovníka matky nezletilého, Městské části Praha 3. ÚMČ Praha 3 i žalovaný správně vyhodnotili tuto plnou moc jako neplatnou, jelikož matka nezletilého nebyla sama k jejímu podpisu způsobilá. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce nesplnil podmínky stanovené v taxativním výčtu ustanovení § 55 odst. 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a proto mu správně nebylo umožněno nahlížení do správní dokumentace nezletilého v části, která nebyla poskytnuta pro

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

soudní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3, ve kterém byl žalobce jmenován kolizním opatrovníkem matky nezletilého pro toto soudní řízení.

28. K žalobcem tvrzenému rozporu se zásadou materiální pravdy žalovaný upozornil, že žalobce fakticky namítá formální vadu řízení, kdy ve správním spise došlo k označení dvou různých usnesení stejným číslem jednacím. Podle žalovaného jde o vadu, ke které se podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu nepřihlíží, proto byl postup obou správních orgánů správný.
29. K námitce žalobce, že mu žalovaný neumožnil seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí před jeho vydáním, žalovaný odkázal na ustanovení § 36 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 správního řádu, podle kterého se v odvolacím řízení musí dát účastníkům možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí pouze, pokud jde o podklady nově pořízené odvolacím orgánem. Proto podle žalovaného nedošlo k porušení práv žalobce.
30. Pokud jde o tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zájmy matky a dítěte, žalovaný upozornil, že žalobce vystupoval jako kolizní opatrovník v řízení o ustanovení dohledu nad nezletilým a vzhledem k charakteru tohoto řízení, kdy zájmy matky mohou být v rozporu se zájmy nezletilého, byl postup žalovaného zcela v souladu se zájmy dítěte. Žalovaný zopakoval svou argumentaci taxativním výčtem osob oprávněných nahlížet do spisu v ustanovení § 55 odst. 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí s tím, že odepření nahlédnutí do části spisu bylo naopak zcela v souladu se zájmy dítěte a opačný postup by představoval zásah do práva nezletilého na ochranu soukromého života a rodiny ve smyslu článku 16 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Žalovaný má za to, že tímto postupem hájil také práva a oprávněné zájmy matky, když neuznal její právní jednání (udělení plné moci žalobci), ke kterému nebyla samostatně způsobilá.
31. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl a přiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

V. Další podání účastníků

32. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě dalším rozsáhlým podáním.
33. V něm uvedl, že v době udělení plné moci žalobci byla matka nezletilého podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 svéprávná, a že její status svéprávnosti nebyl usnesením OS P3 o ustanovení hmotněprávního opatrovníka změněn. Dále žalobce uvedl, že nezletilý je ohroženým dítětem ve smyslu § 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Matka nezletilého udělila plné moci žalobci a jeho ženě vědomě, neboť ji jednání s úřednicemi ÚMČ P3 hluboce stresuje z důvodu obav o odebrání dětí z její péče. Žalobce i jeho žena matku nezletilého vnímají jako osobu blízkou. O platnosti těchto plných mocí může rozhodovat jedině soud, a Městský soud v Praze je již podle žalobce „legalizoval“. Na podporu legality plné moci matky žalobce opakovaně zmínil rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023 č.j. 35 Co 190/2023 a předložil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2024, č.j. 19Co 220/2024-547. Namítal, že žalovaný tím, že odmítá respektovat soudní rozsudky, narušuje veřejný pořádek. Žalobce ve svém vyjádření z velké části opakově tvrdil již uvedená v žalobě. Obvinil správní orgány z přepjatého formalismu, falšování záznamů ve spisu a bagatelizace námitek žalobce, upozornil na jím vnímaný střet zájmů orgánu prvního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

stupně, a označil matku nezletilého i sebe za slabší stranu sporu. Předpoklad žalovaného, že paní M. činila úkony v napadeném řízení „z moci úřední“, je podle žalobce zjevná nepravda. Žalobce namítal, že když bylo řízení zahájeno jím, žalovaný měl založit do správního spise listinu, na které jmenuje všechny osoby ustanovené jako „úřední osoby“ podle § 15 odst. 4 správního řádu, a že paní M. takto ustanovena nebyla. Jde tedy o nedostatek spisu a měla být zjednána náprava. Žalobce také odkazoval na ustanovení § 458 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podle kterého není možné, aby opatrovník zastupoval opatrovanku v rozsahu rodičovských práv. Žalobce uvedl, že žalovaný zcela selhal v postavení nadřízeného správního orgánu, když nezjistil ani to, že byly z nahlížení bezdůvodně vyloučeny i listiny, které ÚMČ P3 zasílali žalobce a jeho žena. To podle žalobce jednoznačně svědčí o podjatosti pracovníků ÚMČ P3 i absenci odborné způsobilosti na straně žalovaného. K zásadě materiální pravdy žalobce uvedl, že ta je provázána se zásadou formální pravdy, a že správní orgány krátily právo žalobce na spravedlivý proces. Postup OSPOD ÚMČ P3 žalobce připodobnil k postupu, který kritizoval Ústavní soud v nálezu č. j. III. ÚS 3146/2021-2. K vysvětlení žalovaného, že žalobce neseznamoval s podklady napadeného rozhodnutí, jelikož nepřibýly nové od řízení prvostupňového, žalobce namítl, že kdyby žalovaný postupoval správně, vznikly by nové podklady, se kterými by měl žalovaný žalobce seznámit. Žalovaný se měl zabývat námitkou žalobce, že spis obsahoval zfalšované listiny, a v tom měl zjišťovat nové skutečnosti a prověřovat, které listiny ze spisu byly předány na orgán sociálně-právní ochrany dětí Úřadu městské části Praha 6. Postup obou správních orgánů podle žalobce „odporuje pozitivnímu závazku státu (...) na opětovné sloučení rodičů a dítěte“. Žalobce označil za nepravdivé tvrzení žalovaného, že matce nezletilého nebylo bráněno v nahlížení do spisové dokumentace nezletilého, když (jak již uvedl v žalobě) nebyly v této věci dodrženy zákonné lhůty. Žalobce dále uvedl konkrétní listinu – Vyhodnocení situace dítěte – která nebyla uvedena ve spisovém přehledu – a že nebylo možné, aby pracovník ÚMČ P3 v pátek těsně před půlnocí zjistil skutečnost narození nezletilého a stihl k tomu sepsat 16stránkový dokument. Žalobce je tedy přesvědčen, že listina byla antidatována.

34. Žalovaný zaslal soudu repliku, kterou reagoval na shora uvedené vyjádření žalobce. K žalobcem namítaným rozhodnutím soudů upozornil, že v jednom případě byla plná moc posuzována pouze dle občanského soudního řádu, v druhém případě soud rozhodoval o podjatosti soudce, a nelze proto hovořit o „legalizaci podpisů“. K poslednímu ze soudních rozhodnutí, které se mělo týkat legalizací plné moci matky a kterým žalobce argumentoval, tj. rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2, č.j. 60 P 39/2021, 10 P a Nc 11/2024 žalovaný upozornil, že bylo vyhlášeno dne 26. 4. 2024, zatímco napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 1. 11. 2023, tudíž nemohlo být jeho podkladem. Ostatní tvrzení žalobce se podle žalovaného netýkají tohoto soudního řízení nebo směřují obecně k vyjádření negativního hodnocení postupu správních orgánů. K plné moci, kterou žalobce argumentuje, žalovaný podotkl, že je specifikována velmi vágně a není z ní zřejmé, že se jedná o plnou moc ve smyslu ustanovení § 55 ods. 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a není v ní ani výslovně uvedeno právo žalobce nahlížet do spisové dokumentace. Navíc žalobce žádal o nahlížení do spisu jako kolizní opatrovník matky nezletilého.
35. Žalobce doručil soudu další rozsáhlé podání, kde převážně pokračoval v obecných tvrzeních o diskriminačním postoji, nezákonných postupech a kolizním postavení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

správních orgánů vůči matce nezletilého. Žalobce setrval na své interpretaci soudních rozhodnutí, které podle něj potvrdily „legalitu právního jednání“ matky nezletilého při udělení plných mocí žalobci. Rozhodnutí Městského soudu v Praze lze podle žalobce vnímat jako „novou skutečnost“ ve smyslu ustanovení § 82 a § 91 správního řádu. Žalobce zmínil i zvlášť trýznivý útok na matku nezletilého ze strany sociálních pracovníků a kritizoval násilné rozdělení matky a nezletilého, na kterém se podle žalobce podílel žalovaný. K podstatě právní otázky žalobce upozornil, že nejprve žádal o nahlédnutí do spisové dokumentace v roli zmocněnce matky nezletilého, ale následně i v roli kolizního opatrovníka. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že by pro zastupování rodiče pro účely zákona o sociálně-právní ochraně dětí byla potřeba „jiná plná moc“. Nelze přisvědčit žalovanému, že by šlo o „generální plnou moc“, když zplňomocňuje žalobce pro jednání s orgány sociálně-právní ochrany dětí. K výkladu rozsahu opatrovnictví žalobce poukázal na stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 4. 10. 2023, sp. zn. 1970/2023/VOP/BVT, č. j. KVOP-36028/2023, podle kterého ustanovení opatrovníka nezabývá opatrovance právně jednat také v oblastech, pro které byl opatrovník jmenován, když jde o institut opatrovnictví bez omezení svéprávnosti, jak podle žalobce potvrdil i Městský soud v Praze.

VI. Ústní jednání před soudem

36. Při jednání před soudem zástupce žalobce uvedl, že žalobce podal žádost o nahlížení do spisu OSPOD nejprve na základě plné moci udělené mu matkou a následně na základě jmenování jeho osoby kolizním opatrovníkem v soudním řízení o dohledu nad nezletilým, přičemž uvedl konkrétní usnesení soudu, jímž byl žalobce jmenován kolizním opatrovníkem, ale také usnesení soudu, kterým byla matka nezletilého zastoupena veřejným hmotněprávním opatrovníkem - Úřadem Městské části Praha 3. Uvedl, že žalobci svědčilo oprávnění k zastupování matky předně na základě plné moci, neboť, při udělení plné moci byla matka svéprávná a svědčila jí rodičovská práva. Má za to, že jmenování ÚMČ P3 opatrovníkem matky je jen jistou nápomocí při jednání opatrovance a citoval z ust. § 458 občanského zákoníku úpravu omezující opatrovníka jednat v záležitostech výkonu rodičovských práv. Žádost o nahlížení do spisu byla podána právě z důvodu výkonu rodičovských práv a povinnosti matky, jejímž byl žalobce kolizním opatrovníkem. Poukazuje na to, že správní orgán se nejprve zabýval oběma právními důvody, což je patrné z č.l. 27 spisu a to v prvním původním rozhodnutí, zatímco následně, po jeho zrušení žalovaným se ve svém rozhodnutí zabýval již jen oprávněním žalobce jako kolizního opatrovníka. Žalovaný poukazoval na postavení osob oprávněných k nahlížení do spisu dle § 55 odst. 6 zákona o sociálněprávní ochraně dětí, ale podle tohoto ustanovení nevzal v úvahu, že žalobce byl v pozici rodiče, a nezabýval se dále tím, proč do některých označených listin neumožnil žalobci nahlížet a pouze obecně vyslovil, že to není v zájmu dítěte. Dle žalobce je v uvedeném směru rozhodnutí nepřezkoumatelné a je také rozporné, že ač byl žalobce v pozici matky a správní orgán mu odmítl do těchto listin nahlédnout, umožnil následně do těchto spisů nahlédnout matce nezletilého.
37. Zástupce žalovaného uvedl, že oprávnění nahlížení do spisu bylo posuzováno z titulu kolizního opatrovnictví žalobce, nikoliv na základě plné moci. O tom, že plná moc nebyla neplatná bylo soudem pravomocně rozhodnuto až následně, po vydání rozhodnutí žalovaného. Dle žalovaného obsah plné moci neopravňoval žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

k nahlížení do spisu OSPOD, skutečnost že matka do spisu nahlížela, vyplývá z širšího výkladu OSPOD chránícího zájem dítěte.

38. Zástupce žalobce dále trval na tom, že OSPOD měl posuzovat stav věci na základě plných mocí. K argumentaci pozdějším rozsudkem soudu se vyjadřuje tak, že považuje za podstatné, zda v době rozhodování správního orgánu existovalo právo žalobce či nikoliv s nasmítal, že toto právo OSPOD posoudil chybně. Poté citoval z plné moci rozsah zmocnění.
39. Soud podle § 52 odst. 1 a § 77 s. ř. s. provedl dokazování listinou, kterou je žalobcem namítaná plná moc matky k nahlížení do spisu ze dne 22. 9. 2022 a která nebyla založena ve správním spise. Plnou moc k dotazu soudu, zda žalovaný touto plnou mocí disponuje, předložil zástupce žalovaného a soud její obsah porovnal s plnou mocí, kterou již předložil soudu žalobce s podáním žaloby v připojených přílohách. Shledal, že jde o plnou moc shodnou. Poté bylo touto plnou mocí provedeno dokazování čtením jejího obsahu.
40. Soud rozhodl, že nebude provádět dokazování dalšími listinami navrženými žalobcem v žalobě a v jeho podáních, neboť obsah správního spisu a přednesy zástupců účastníků postačují k posouzení skutkového a právního stavu věci.
41. V závěrečném návrhu zástupce žalobce zopakoval, že plná moc matky opravňovala žalobce k nahlédnutí do spisu, stejně tak i právní důvod, jímž bylo jmenování žalobce kolizním opatrovníkem. Uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu jen obecného odůvodnění zájmem dítěte a pro nedostatek odůvodnění, proč do té které listiny nebylo žalobci umožněno nahlédnout. Uvedl, že ust. § 55 odst. 6 zákona nerozlišuje mezi oprávněním matky a kolizním opatrovníkem, je tedy rozpor v tom, že správní orgán matce nahlížení do vyloučených listin dovolil, avšak žalobci nikoliv. Navrhl zrušení rozhodnutí.
42. Zástupce žalovaného ve svém závěrečném návrhu setrval na svém vyjádření k žalobě s tím, že žalobci bylo umožněno nahlížení do spisu OSPOD z titulu kolizního opatrovníka. K namítané plné moci uvádí, že OSPOD byl veden úmyslem chránit práva nezletilého při nahlížení do spisu nad rámec soudních písemností, a proto tak rozhodl. Navrhl zamítnutí žaloby a pro případ úspěchu ve věci požadoval náhradu nákladů řízení s tím, že řízení před soudem nespadá do kategorie běžné činnosti a agendy ve věci ochrany dětí.

VII. Posouzení žaloby městským soudem

43. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) v mezích žalobních důvodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
44. Žaloba je důvodná.
45. Městský soud rovněž jako žalovaný shledal, že žalobce v podané žalobě i v dalších podáních replikujících vyjádření žalovaného koncipoval žalobu složitým způsobem, cestou opakujících a prolínajících se procesních a věcných námitek proti postupu správních orgánů obou stupňů, nicméně nelze přisvědčit žalovanému, že se žaloba meritů věci věnuje jen z malé části.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

46. Meritum věci je v žalobě přesvědčivě a seznatelně obsaženo, a spočívá v nesouhlasu žalobce s postupem a posouzením jeho žádosti (v zastoupení matky dítěte) ze dne 21. 3. 2023 o nahlížení do spisu nezletilého D. G. správními orgány obou stupňů, a to ze dvou důvodů:
47. A) Neakceptování plné moci, kterou matka dne 22. 9. 2022 jako zmocnitel udělila žalobci jako zmocněnci v rozsahu „*všech záležitostí, zejména při jednání s orgány sociálně – první ochrany dětí všech stupňů, při jednání s právníckými osobami, i vůči úřadům, státním orgánům a orgánům místní samosprávy, kterým svědčí právo pro možný zásah do práv jejich dětí. A to tak, aby, aby jednal jejím jménem, činil jejím jménem veškeré úkony, včetně úkonů písemných, aby se seznamoval s listinnými důkazy ze spisových evidencí těchto orgánů, aby podával písemné návrhy a žádosti, přijímal veškeré doručované písemnosti, podával řádné a i mimořádné opravné prostředky v rámci správních i jiných řízení, a to v rozsahu, ke kterému je oprávněna ve smyslu rozsudku 60P39/2021-150, a Nc98/2021.*“
48. Uvedený text je obsahem plné moci předložené žalobcem s podanou žalobou v přílohách, který byl při jednání před soudem proveden jako důkaz listinou. Rozsah oprávnění odkazující v závěru plné moci na rozhodnutí soudu 60P39/2021-150, a Nc98/2021 je rozsahem oprávnění, které Obvodní soud pro Prahu 3 stanovil v usnesení právě č.j. 60P39/2021-150, a Nc98/2021 ze dne 28. 5. 2021 jako rozsah oprávnění nově ustanoveného opatrovníka matky dítěte. To je zřejmé i z Listiny o jmenování opatrovníka ze dne 23. 6. 2021 vydané tímž soudem.
49. B) Ustanovení žalobce jako kolizního opatrovníka v řízení o stanovení dohledu nad nezletilým D. G. Obvodním soudem pro Prahu 6 v usnesení ze dne 8. 3. 2023, č.j. 28 Nc 27001/2022-41 28 P a Nc 305/2022, a to z důvodu střetu zájmů mezi OSPOD ÚMČ P3 jako uplatňovatelem podnětu k řízení o dohledu a ÚMČ P3 jako veřejným hmotněprávním opatrovníkem matky.
50. Žalobce odmítnutí jeho oprávnění nahlížet do spisu nezletilého žalobce na základě uvedených právních titulů žalobce napadal v průběhu procesu rozhodování o jeho žádosti od původního prvostupňového rozhodnutí ze dne 31. 3. 2023 až po vydání napadeného rozhodnutí dne 1. 11. 2023, byť tak činil proložením věcných námitek procesními výhradami vůči postupu úředních osob, nedostatečného shromáždění podkladů pro rozhodnutí a neseznámení žalobce s těmito podklady před vydáním rozhodnutí v jednotlivých žalobcem uvedených etapách rozhodování. Tento způsob oponentury však nezastírá podstatu a meritum věci, jimiž je spor o právní důvody oprávnění žalobce.
51. Žalobce tedy dostatečně vymezoval a i v žalobě vymezil podstatu sporu, která se prioritně týkala jeho oprávnění k nahlížení do spisové dokumentace nezletilého na základě plné moci udělené žalobci matkou nezletilého již dne 22. 9. 2022, tj. v době před jmenováním žalobce kolizním opatrovníkem matky dne 8. 3. 2023. To znamená, že OSPOD ÚMČ P3 v době vydání původního rozhodnutí o odepření žádosti, k němuž došlo dne 31. 3. 2023 měl posuzovat žádost žalobce na základě obou důvodů oprávnění a pozic žalobce, tj. jak na základě plné moci, tak na základě jeho kolizního oprávnění.
52. Ze správního spisu vyplývá, že prvostupňový orgán tak učinil nejprve v původním rozhodnutí o odepření žádosti ze dne 31. 3. 2023 se závěrem, že plné moci udělené matkou žalobci i jeho manželce ze dne 22. 9. 2022 nejsou dle názoru opatřeného od

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

ustanoveného opatrovníka matky platné. Z hlediska ustanovení žalobce kolizním opatrovníkem podle § 460 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku vyslovil, že je role žalobce jako kolizního opatrovníka omezena toliko pro soudní řízení ve věci nařízení soudního dohledu nad výchovou nezletilého D. G.V tomto směru byl žalobce odkázán na důkazní listiny předané soudnímu orgánu do soudního spisu.

53. Uvedené rozhodnutí OSPOD ÚMČ P3 ze dne 31. 3. 2023 o odepření nahlížení do spisu bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2023 (dále jen „1. rozhodnutí žalovaného“) z důvodu nezbytnosti provést nové zhodnocení právního důvodu, pro který byl žalobce jako kolizní opatrovník oprávněn nahlížet do spisové dokumentace nezletilého dítěte, a to s vyhodnocením, které z písemností splňují podmínky vyloučení z nahlížení. Žalovaný vyslovil názor, že jmenování žalobce kolizním opatrovníkem pro řízení ve věci dohledu nad výchovou dítěte lze považovat za náhradu plné moci k nahlížení do spisové dokumentace nezletilého, a žalobci vzniká toto právo vzniká podle § 460 občanského zákoníku. Žalovaný v závěru svého rozhodnutí dále uvedl, že pokud by sama matka chtěla nahlédnout do spisové dokumentace dítěte a dostavila by se na OSPOD, bylo by jí nahlédnutí také umožněno.
54. Ve vztahu k plným mocem ze dne 22. 9. 2022 ve prospěch manželů N. (tedy zde relevantně ve prospěch žalobce) je odůvodnění 1.rozhodnutí žalovaného vyhybatvé, bez jakýchkoliv bližších právních argumentací. Žalovaný pouze uvedl, že tyto plné moci nejsou opatřeny podpisem opatrovníka matky a jeho argumentace se dále odklání k posouzení kolizního opatrovnictví. Z uvedeného lze nicméně a jen usuzovat, že ani žalovaný neshledal plnou moc jako dostatečný právní titul k nahlížení žalobce do spisové dokumentace nezletilého dítěte.
55. Ve sledu uvedeného závěru žalovaného OSPOD ÚMČ P3 ve svém novém rozhodnutí ze dne 28.8.2023 (žalobou napadené prvostupňové rozhodnutí) provedl nové právní zhodnocení věci, vázán závazným právním názorem žalovaného s koncentrací na rozsah oprávnění žalobce pouze z titulu kolizního opatrovníka. Vyložil, že žalovaný vnímá roli kolizního opatrovníka poměrně široce, když považuje oprávnění za dostatečné nikoliv toliko pro nahlédnutí do soudního spisu a jeho vystupování v soudním řízení, nýbrž i pro další úkony, které nejsou činěny v soudním řízení, ale mohou s ním souviset. K tomu správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že má vedle závazného názoru žalovaného také povinnost dodržovat právní předpisy, tedy i ust. § 55 odst. dokumentace. o sociálně-právní ochraně dětí, a z tohoto ustanovení citoval osoby, které jsou oprávněny nahlížet do spisové dokumentace. V této souvislosti uvedl, že matce nezletilého soud rodičovskou odpovědnost nikterak neomezil, byla však omezena v možnosti udělení plné moci k nahlížení do spisové dokumentace OSPOD. Ve vztahu ke kolizním opatrovníkům zmínil, že tyto zákon v § 55 odst. 6 neuvádí tak, jako je tomu např. v § 55 odst. 2 zákona, proto je kolizní opatrovník jmenován jen pro konkrétní soudní řízení, je tedy oprávněn činit úkony směrem k soudu, nikoliv k dalším institucím. Dle závěru prvostupňového rozhodnutí matka nebyla omezena v rodičovské odpovědnosti, je tedy kompetentní poskytnout svému opatrovníku veškeré potřebné informace, aby jí mohl v řízení zastupovat. Z těchto důvodů OSPOD ÚMČ P3 vyhodnotil, že z nahlížení vyloučil listiny v rozsahu číselných řad listů ze spisové dokumentace s odůvodněním, že nahlížení do těchto listin je v rozporu se zájmem dítěte na ochranu soukromí a rodiny, přičemž pro nahlížení do zbývajících listin bude žalobci termín určen.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

56. K odvolání žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí, jak bylo výše uvedeno, se se závěrem prvostupňového rozhodnutí v posouzení rozsahu práv kolizního opatrovníka ztotožnil a toto rozhodnutí potvrdil.
57. Skutkový stav tak, jak byl výše soudem zjištěn z celého průběhu o rozhodování o žádosti žalobce svědčí o nezákonnosti a zčásti také o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, to ve spojení s nedostatečným odůvodněním vyloučení konkrétních listin z nahlížení.
58. Nezákonnost napadeného rozhodnutí správních orgánů obou stupňů soud shledal jako stěžejní, spočívající v nedostatečném skutkovém a právním posouzení oprávnění žalobce, a to ve vztahu k prioritnímu právnímu důvodu – plné moci udělené žalobci k nahlížení do spisové dokumentace. Ta byla, dle jejího obsahu, zcela nepochybně matkou dítěte žalobci udělena právě v záležitosti sociálně – právní ochrany jejích dětí, ve vztahu k úřadům a k seznámení s listinnými důkazy ze spisových evidencí. Rozhodnou skutečností mělo být, zda matka nezletilého byla omezena ve svéprávnosti, tj. zda také pozbyla rodičovských práv. Prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí výslovně vycházel z toho, že matka rodičovských práv nepozbyla a ze stejného zjištění vychází i s usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2023 č.j. 35Co 190/2023-87 ve věci, na které poukazoval žalobce a v němž soud v občanskoprávním řízení považoval zastoupení matky nezletilého na základě plné moci za dostatečné pro hájení zájmů matky. Ve stejném duchu, totiž při zjištění, že žalobkyně nebyla omezena ve svéprávnosti, rozhodoval Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 9. 10. 2024, č.j. 19 Co 220/2024-547 o odvolání hmotněprávního opatrovníka matky (navrhovatele v řízení) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č.j. 60P39/2021-150, a Nc98/2021 (usnesení namítané žalobcem v této souzené věci a zmíněném matkou v udělené plné moci, viz výše), v němž ve věci schválení právního jednání (určení, že matka byla dne 22. 9. 2022 oprávněna podepsat plné moci a zmocnit manžele N. k zastupování v jejích záležitostech, které se týkají nezletilých dětí), soud potvrdil platnost právního jednání matky udělením plných mocí.
59. Byť tento rozsudek odvolacího soudu byl vydán až po datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, rozhodné je, že stvrzuje právo matky nezletilého ke dni jí legitimně udělených plných mocí, tedy právní poměry matky v té době, přičemž vysvětluje to, co v té době již platilo a nebylo náležitě správními orgány zohledněno, asice, že není-li opatrovanec (zde matka) omezen na svéprávnosti, nezbavuje ho to možnosti právně jednat i samostatně, přestože je mu ustanoven opatrovník pro určité záležitosti. V tomto směru soud přisvědčuje zástupci žalobce, že jmenování veřejného opatrovníka žalobkyni bylo určitou nápomocí v jejích záležitostech, avšak podstatné je, že se tak dělo při zachování rodičovských práv, když ani není sporu o tom, že žalobkyně nebyla zbavena rodičovské odpovědnosti. To ostatně kvituje i správní orgán ve svém původním prvostupňovém rozhodnutí, když zmiňuje, že by nebránil matce samotné do spisové dokumentace nahlédnout.
60. Soud nepřehlédl, že v uvedeném občanskoprávním řízení soud v rozsudku zmínil, že matka nezletilého byla v lednu 2024 zbavena svéprávnosti. Stalo se tak však až po vydání napadeného rozhodnutí s účinností a dopadem do oprávnění žalobce až po tomto datu. Do té doby správní orgány postupovaly nezákonně, neboť nerespektovaly osobní poměry matky nezletilého v oblasti rodičovských práv, vycházely z náhledu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

jmenovaného veřejného opatrovníka a nevyhodnotily legalitu plných mocí v souladu se zákonem.

Podle § 55 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí v době rozhodování správních orgánů platilo, že o dětech zařazených v evidenci podle § 54 vede obecní úřad obce s rozšířenou působností spisovou dokumentaci.

61. Podle § 55 odst. 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí v době rozhodování správních orgánů platilo, že nahlízet do spisové dokumentace vedené o dítěti podle odstavce 1, nejde-li o část týkající se správního řízení, činit si z ní výpisy a pořizovat za úhradu kopie spisové dokumentace nebo její části je oprávněn na základě odůvodněné písemné žádosti
- a) rodič dítěte, kterému náleží rodičovská odpovědnost, nebo jiná osoba odpovědná za výchovu dítěte nebo jejich zástupce na základě písemně udělené plné moci;
 - b) dítě starší 15 let bez zastoupení rodičem nebo jinou osobou odpovědnou za výchovu dítěte, je-li to přiměřené jeho věku a rozumové vyspělosti. Bylo-li soudem rozhodnuto o utajení pokrevního rodiče a jeho souhlasu k osvojení, může osvojenec nahlédnout do spisové dokumentace až po nabytí plné svéprávnosti;
 - c) osvojenec, a to pouze v případě spisové dokumentace týkající se osvojení; bylo-li soudem rozhodnuto o utajení pokrevního rodiče a jeho souhlasu k osvojení, umožní to obecní úřad obce s rozšířenou působností osvojení až po nabytí plné svéprávnosti.
62. Není-li sporu o tom, že matka nezletilého nepozbyla před rozhodnutím správních orgánů obou stupňů svéprávnosti, což správní orgány nepopírají a soudy v civilním řízení zpětně k datu udělení plných mocí potvrzují, pak byla matka dítěte v první řadě osobou oprávněnou nahlízet do spisové dokumentace vedené o dítěti uvedenou v § 55 odst. 6 písm. a) zákona jako rodič dítěte, kterému náleží rodičovská odpovědnost. Pokud matka nezletilého udělila v rozsahu těchto práv plnou moc žalobci, pak žalobci podle téhož zákonného ustanovení ve stejné zákonné linii svědčilo oprávnění jako zástupci rodiče (zde matky) na základě písemně udělené plné moci. Citovaný zákon a logika práva respektující vůli zmocnitele nevyžaduje zvláštní plnou moc k ust. § 55 odst. 6 písm. a) zákona o sociálně-právní ochraně dětí.
63. Neobstojí tedy zásadní a vlastně jediná argumentace žalovaného a i správního orgánu 1. stupně, že matka nezletilého nebyla k podpisu plných mocí způsobilá a tak žalobce nesplnil podmínku, že byl osobou uvedenou v taxativním výčtu osob v ust. § 55 odst. 6 písm. a) zákona.
64. Soud tedy shrnuje, že ve vztahu k právnímu titulu, jímž byla udělena plná moc, správní orgány ve svých rozhodnutích pochybily v právním zhodnocení skutkového stavu věci v důsledku toho, že nepřihlédly ke statutu svéprávnosti žalobkyně a jejích rodičovských práv a nadřadily mu soudem založený opatrovnícký vztah na základě obecného ustanovení § 460 občanského zákoníku. Přehlédly i možnost konvalidace samostatného právního jednání osoby, které je ustanoven opatrovník dle § 65 občanského zákoníku v případě, že takové jednání není opatrovanci na újmu. V poměrech daného sporu lze o neexistenci újmy na rodičovských právech matky pochybovat. Nezákonným postupem pak odepřely možnost žalobce hájit rodičovská práva matky nezletilého dítěte po celou dobu od podání žádosti až do doby, kdy, jak z výše zmíněného rozsudku Městského soudu v Praze vyplynulo, že matka pozbyla svéprávnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

65. Částečnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soud shledal i v nedostatečném odůvodnění, jakého charakteru jsou listiny, které byly vyloučeny z nahlížení, čeho se alespoň rámcově týkají, neboť bez takového přiblížení neměl soud podmínky proto, aby přezkoumal přesvědčivost závěru, že odepření nahlížení do těchto listin mělo oporu v zájmech dítěte, jeho soukromého života a rodiny, jak bylo toto odepření odůvodněno. Soud přisvědčuje žalovanému v tom, že vzhledem k charakteru řízení (o dohledu nad výchovou dítěte) není obecně vyloučeno, že zájmy matky mohou být v rozporu se zájmy dítěte, a proto nemusí být ani matce zcela povolen přístup do některých částí spisové dokumentace. To by platilo v poměrech před napadeným rozhodnutím i pro žalobce. Nicméně žalobci vedle plných mocí svědčilo i postavení kolizního opatrovníka, neboť ÚMČ P3 jako veřejný opatrovník hájí zájmy matky a OSPOD ÚMČ P3 zájmy dítěte. V takovém případě soud přisvědčuje žalovanému v širším výkladu, že oprávnění kolizního opatrovníka se sice váže toliko k řízení o soudním dohledu, kdy žalobce vystupoval za matku nezletilého, ale k dalším úkonům nahlížení do spisu, které by nebyly činěny přímo v soudním řízení, ale určitým způsobem by s obhajobou práv matky souvisely. I z tohoto hlediska soud v napadených rozhodnutích, a to z posuzovaného statusu žalobce jako kolizního opatrovníka, postrádal alespoň rámcové odůvodnění charakteru a tématu listin, které byly žalobci odepřeny k nahlížení.
66. Z uvedených důvodů soud shledal podanou žalobu důvodnou v meritu věci. S ohledem na uvedené nepovažoval za nezbytné zabývat se procesními námitkami žalobce již z toho důvodu, že šlo o námitky postupu správních orgánů, který byl žalobou atakován jako vedoucí právě k nesprávným právním závěrům správních orgánů v jejich rozhodnutích. Protože tyto závěry se ve výsledku ukázaly jako chybné či nedostatečně odůvodněné a napadené rozhodnutí bylo především z důvodu věcného pochybení zrušeno, nebylo vzhledem k zásadě hospodárnosti řízení nezbytné každou z těchto procesních námitek nad rámec věcného závěru soudu vypořádávat.
67. Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem předně v otázce posouzení právního důvodu nahlížení do spisové dokumentace dítěte, jímž byla plná moc udělená žalobci, tak v otázce rozsahu oprávnění žalobce vyplývajícího z jeho postavení kolizního opatrovníka, v tom případě pro nedostatek odůvodnění, proč jsou listiny časových řad uvedených ve výroku rozhodnutí vyloučeny z nahlížení z důvodu ochrany oprávněných zájmů nezletilého D. G. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 78 odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný bude podle § 78 odst. s. ř. s. vázán právním názorem soudu.
68. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.
69. Žalobce měl ve věci úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení proti žalovanému podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě má žalobce právo na náhradu nákladů řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a za zastoupení advokátem podle znění advokátního tarifu od 1. 1. 2025, a to za 2 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, účast u jednání před soudem), tj. 2x 4 620 Kč a za hotové výdaje ve výši 2 x 450 Kč, což celkem činí 10 140 Kč. Zástupce žalobce uvedl, že není plátcem DPH. Celkové náklady řízení jsou tedy dány ve výši 13 140 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 17. září 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu